

Радой Ралин

Лампата

Лампата, пълнена постоянно с масло и осветляваща всяка нощ дома, почнала да оспорва качествата на слънцето:

– Какво пък толкова ми се перчи? Зиме може ли да свети? Не! Нощем? Никак! Значи, аз стоя над слънцето и другите небесни светила.

Но духнал силен вятър, изгасил лампата и тя млъкнала. Слугата пак я запалил и рекъл:

– Като светиш, пак свети и се радвай на себе си, но не се хвали. Блясъкът на слънцето и другите небесни светила никой не може да затъмни.

Отвърнала:

– Да, но на моя господар аз мога да служа само по неговата воля. Би ли принудил той слънцето да угасне, или пък да свети нощно време? Не! А с мене може ли да си свети, когато поиска? Може! Щом е така, аз съм и от слънцето по-силна.

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5883>]